

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De hoc quod in domo Dei multæ mansiones sint. lxxiiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

mortalis dicitur, dum constat quod in perpetuo igne moriatur. Quia duobus modis vita dicitur: duobus etiam modis *Gre. ref.* mors debet intelligi. Aliud est namque quod in Deo vivimus aliud vero quod in hoc quod conditi vel creati sumus: id est, aliud beatè vivere, & aliud essentialiter. Anima itaque, & mortalis esse intelligitur, & immortalis. Mortalis quippe: quia beatè vivere amittit. Immortalis autem: quia essentialiter vivere nunquam desinit: & naturæ suæ vitæ perdere non valet, nec cum in perpetua fuerit morte damnata. Illic enim posita beatè esse perdet: & esse non perdet. Ex qua re semper cogitur, ut & mortem sine morte, & defunctum sine defuncto, & finem sine fine patiatur.

Quod electi seu reprobi ad loca communia deducantur in tormentis. Caput LXXIII.

Quod vero siue electi seu reprobi, quorum communis causa in opere fuerit, ad loca etiam communia deducantur, veritatis nobis verba satisfaceret, etiam si exempla defessent. Ipsa quippe veritas, propter electos in euangelio dicit: In domo patris mei multæ mansiones sunt. Si enim dispar in illa beatitudine aeterna retributio non esset, una potius mansio quam multæ essent. Multæ ergo mansiones sunt, in quibus & distincti bonorum ordines, propter meritum consortium communiter latentur, & tamen unum denarium omnes laborantes accipiunt, qui multis mansionibus distinguitur: quia & una est beatitudo quam illic percipiunt, & dispar retributionis qualitas, quam per opera diversa consequuntur. Quæ nimirum veritas, iudicij sui diem denuncians ait, Tunc dicam messoribus colligite zizania, & ligate ea fasciculis ad comburendum. Messores quippe angeli sunt, zizania in fasciculis ad comburendum ligant, cum pares comparibus in tormentis similibus sociant, ut superbi cum superbis, luxuriosi cum luxuriosis, avari cum avaris, fallaces cum fallacibus, invidi cum invidis, infideles cum infidelibus, ardeant. Cum ergo similes in culpa, ad tormenta similia adducantur, qui eos locis pœnalibus angeli deputant, quasi zizaniarum fasciculos ad comburendum ligant.

De hoc quod in domo Dei multæ mansiones sint.

Caput LXXIII.

In euangelio veritas dicit: In domo patris mei mansiones multæ sunt. Sed in eisdem multis mansionibus erit aliquo *Grego. in suis mora li. dicit.*

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

modo ipsa retributionum diuersitas concors: quia tanta vis in illa pace nos sociat, vt quod in se quisq; nō accepit, hoc se accepisse in alio exulter. Vnde & nō æque laborantes in vinea, eque cuncti denarium sortiuntur. Et quidē apud patrem mansiones multæ sunt, & tamen eundem denarium dispares laboratores accipiunt: quia vna cunctis erit beatitudo lætitiæ, quanuis nō vna sit omnibus sublimitas vitæ.

Quòd illum quem semel culpa ad pœnã pertrahit, misericordia vltèrius ad veniã nō reducat. Cap. LXXV.

*Grego. in
suis mo-
rali. dicit.*

Sicut consumitur nubes, & pertansit, sic qui descendit ad inferos non ascendit. Nubes quippe ad altiora suspēditur, sed densata vëto impellitur vt currat, calore solis dissipatur vt euanescat. Sic nimirū corda sunt hominū, quæ per acceptæ rationis ingenium ad alta emigrant: impulsa autem maligni spiritus flatu, prauis desideriorum suorum motibus huc illucque pertrahuntur. Sed districta respectu superni iudicis quasi solis calore liquefūt, & semel locis pœnalibus tradita, ad operationis vsum vltra nō redeunt. Vt igitur sanctus elationis cursum defectumque humani generis exprimens dicit. Sicut consumitur nubes, & pertansit, sic qui descendit ad inferos nō ascendit. Ac si apertè loqueretur dicens: In altum currendo deficit, qui superbiendo ad interitum tendit. Quem si semel culpa ad pœnã pertrahit, misericordia vltèrius ad veniam non reducit.

Quòd Deus dicatur zelans, dicatur iratus, dicatur pœnitens, dicatur misericors, dicatur pœsciens.

Caput LXXVI.

*Grego. in
suis mora-
li. dicit.*

Deus ergo quomodo zelans est, qui in custodienda castitate nostra nullo mentis cruciatu tangitur? Quomodo irascitur, qui in vlciscendis vitiis nostris nulla perturbatione animi commouetur? Quomodo est pœnitens, qui id quod semel fecerit, se fecisse nequaquam dolet? Quomodo habet misericordiam, qui cor miserum non habet? Quomodo est pœsciens, dum nulla nisi quæ futura sint pœsciantur? Et scimus quia Deo nihil futurum est, ante cuius oculos præterita nulla sunt, præsens non transeunt, futura non veniunt. Quippe quia quod nobis fuit, & erit, in eius prospectu pœsto est: & omne quod præsens est sciri potest, potius quàm pœsciri. Et tamen dicitur zelans, dicitur iratus, dicitur pœnitens, dicitur misericors, dicitur